

[Finansministeren.]

tilfælde sagde jeg netop, at der var disse særlige problemer for udviklingskommunerne og de andre kommuner, der står over for store opgaver, og at det var problemer, vi måtte løse. Det har jeg altså sagt hele tiden, og både som økonomiminister og finansminister har jeg prøvet på at være med til at finde en løsning for kommunerne.

Det samme kom frem i en rundbords-samtale i dagbladet Aktuelt for den 25. juli — så længe siden er det. I denne deltog i øvrigt det ærede konservative medlem hr. Jørgen Jensen, som gav mig helt ret i det synspunkt, at dels var der det generelle kreditproblem for kommunerne, og dels var der de specielle problemer for enkelte kommuner, som vi måtte prøve på at løse.

Derved, at man skaffer det forholdsvis lille beløb, som det jo er, til alle landets kommuner til ganske specielle opgaver, er der altså ikke tale om nogen generel lempelse af kreditstramningen. Jeg vil tværtimod påstå, at der fortsat føres en særdeles stram politik over for kommunerne. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Baunsgaard, at der allerede af denne grund heller ikke er tale om, at man med dette lån på 300 mill. kr.—100 mill. nu til november, 100 mill. til februar og 100 mill. kr. langt hen på året 1966 — ensidigt lemper over for kommunerne.

Et af de spørgsmål, der har været rejst, er, om man nu begår en uret derved, at man ensidigt lemper over for kommunerne. Hvis det er tilfældet, er jeg da helt enig i, at så gør man noget, man ikke bør gøre. Men det mener jeg ikke man gør, for der er som sagt ikke tale om nogen almindelig lempelse af kreditstramningen over for kommunerne. Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at medens vi har anlagt denne særdeles stramme linje over for kommunerne, har det private erhvervsliv stadig kunnet låne i udlandet og i visse tilfælde endda helt uden begrænsning. Det må man også tænke på, når man skal vurdere disse lån til kommunerne.

Jeg må altså helt afvise, at der med denne højst tiltrængte låneordning for kommunerne er tale om et brud med regeringens almindelige politik på dette område. Men som sagt står jeg ikke uforstående over for,

at de ærede ordførere og andre kan have fået den opfattelse. På den anden side går jeg ud fra, at man med det, jeg nu har sagt, har fået et grundlag for en rigtigere bedømmelse af denne sag.

Så var der det ærede medlem hr. Poul Møllers udtalelse om, at regeringen benytter hypotekbanken til at omgå grundlovens § 43. Det var en meget stærk udtalelse, alt for stærk, og jeg synes heller ikke, at den er det ærede medlem helt værdig. Det er en streng beskyldning at fremsætte mod regeringen. Grundlovens § 43 fastsætter, at statslån ikke kan optages uden ifølge lov. Denne regel har altid været overholdt. Finansministeriet har enten med henblik på optagelse af et bestemt lån eller som en slags rammebemyndigelse fremsat lovforslag, der bemyndiger finansministeren til at optage statslån. Det skete senest ved lov nr. 208 af 31. maj 1963 om optagelse af statslån i udlandet, ifølge hvilken regeringen fik bemyndigelse til at optage lån inden for en ramme af 500 mill. kr. Efter optagelse af dollarlånet i juni 1965 resterer der af denne bemyndigelse et beløb på godt 242 mill. kr.

Hvad angår hypotekbanken, foreligger der jo en speciel hjemmel til optagelse af sådanne lån, og af § 10 i lov om Kongeriget Danmarks Hypotekbank fremgår det, at hypotekbanken kan bevilge lån til danske kommuner til kommunale arbejder og erhvervelser og til sådanne af private udførte arbejder, som kommunerne under betryggende sikkerhed ønsker at støtte ved lån, alt under forudsætning af, at ministeren skønner, at de pågældende kommunale arbejder og erhvervelser og de pågældende private arbejder er af offentlig interesse. Det er det, der står i loven. Hypotekbankloven blev vedtaget af et enigt folketing, altså også med de konservative stemmer. Der kan herefter ikke være den mindste tvivl om, at hypotekbankens retmæssige hjemmel til at optage udenlandske lån er helt i orden.

Må jeg i øvrigt tilføje, at spørgsmålet om disse lån til kommunerne naturligvis har været drøftet med Nationalbanken. Regeringen har ikke ment, at den uden videre kunne gennemføre disse lån selv, så beskudne de end er. Vi har hele tiden drøftet disse problemer med Nationalbanken, som har givet udtryk for, at den finder det helt